

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/361/2021
Identifikačné číslo spisu: 4119211558
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4119211558.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Igora Belka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa P. Š., narodenú XX.XX.XXXX, bývajúce u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova tr. 88, dieťa rodičov matky B. Ď.F., bývajúcej v G., O. XXXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Suché mýto 1, a otca B. Š., bývajúceho v W., Ž. XXXX/XX, zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Hurtajom, so sídlom v Nitre, Štefánikova 15, o zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11 P/278/2019, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. augusta 2021, sp. zn. 25 CoP/20/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom zo 04. mája 2021 č. k. 11 P/278/2019 - 140 (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vo výroku I. návrh matky na zákaz styku otca s maloletou zamietol. Vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 25 ods. 1 až 4, § 26 Zákona o rodine. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zákaz styku otca s maloletou dcérou nebol podaný dôvodne, nakoľko z uznesenia OR PZ v Galante, odbor kriminálnej polície z 25. februára 2021, právoplatného 10. marca 2021, je zrejmé, že skutok, pre ktorý žiadala matka zakázať otcovi kontakty s maloletou, sa nestal. Uvedená skutočnosť bola potvrdená nielen znaleckými posudkami v trestnom konaní, ale aj výsluchmi svedkov - dospelých dcér a bývalej družky otca, ktoré vyvrátili tvrdenia navrhovateľky o ich údajnom zneužívaní otcom. Tieto tvrdenia boli podopreté aj ďalšími dôkazmi predloženými otcom (znalecký posudok M.. T. Q., PhD., MPH, MHA, vyšetreniami na polygrafe u O..

M. K. a falopletyzmografickým vyšetrením - PPG). Zo záverov vyšetrení vyplýva, že u otca nebola zistená duševná porucha, ktorá by mohla mať vplyv na jeho správanie voči maloletej tak, ako ho opisuje matka. U otca nebol zistený žiaden psychiatrický, ani sexuologický nález, žiadna sexuálna deviácia, ani pedofília. Matka žiadala zakázať styk otca s maloletou z dôvodu sexuálneho zneužívania maloletej, ktoré nebolo potvrdené, resp. zo strany otca bolo vylúčené, a súd nezistil iné skutočnosti majúce za následok zákaz styku otca s maloletou. Súd dospel k záveru, že styk otca sa môže aj naďalej realizovať v zmysle posledného rozhodnutia súdu, bez toho, aby bol najlepší záujem maloletého dieťaťa akýmkoľvek spôsobom ohrozený. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“). Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletej.

2. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. augusta 2021 sp. zn. 25 CoP /20/2021 potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) rozsudok súdu prvej inštancie a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodnutie v dostatočnej miere po právnej a skutkovej stránke odôvodnil, a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil a poukázal na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku. K odvolacej námietke matky o podanej sťažnosti voči uzneseniu o zastavení trestného stíhania uviedol, že požiadal OR PZ v Galante o oznámenie o štádiu konania o sťažnosti matky proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania. Zo správy OR PZ v Galante vyplynulo, že uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 3Pv 516/19/2022 z 01. júla 2021 bola sťažnosť matky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietnutá ako nedôvodná. Odvolací súd preto odvolanie matky nepovažoval za dôvodné. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie matka maloletej (ďalej aj „dovolatelka“), a to proti výroku I., ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na zákaz styku otca s maloletou. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázala na potrebu odstránenia akýchkoľvek rozporov v konaní, ako aj najlepší záujem maloletého dieťaťa. Poukázala na možné zmanipulovanie trestného stíhania. Namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdov nižšej inštancie, ktoré sa podľa jej názoru nevysporiadali s rozdielnosťou a nezrovnalosťami v znaleckých posudkoch vyhotovených (O. J. K. a O. C. I.) v trestnom konaní, keď mala za to, že závery týchto posudkov sú rozporuplné. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie sa nenachádza zdôvodnenie, prečo nevzal do úvahy posudok O. J. K. Podľa názoru dovolateľky mal súd odstrániť rozpor kontrolným znaleckým posudkom, a nevychádzať iba zo záverov trestného konania a z dôkazov zaobstaraných otcom. Odvolací súd mal doplniť dokazovanie nariadením kontrolného znaleckého posudku, ktorý by potvrdil záver jedného z posudkov a nemal sa uspokojiť so závermi trestného vyšetrovania. Taktiež mal odvolací súd nariadiť vo veci pojednávanie, keďže mal doplniť dokazovanie za účelom získania jednoznačných dôkazov o tom, či je stretávanie sa maloletej s otcom vhodné pre jej ďalší zdravý vývoj. Žiadala, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. v prípade splnenia podmienok na rozhodnutie vo veci, aby dovolací súd rozhodol tak, že zakáže styk otca s maloletou. Matka maloletej zároveň podala návrh na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutiami súdov nižšej inštancie.

5. Otec maloletej v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie ako procesne neprípustné odmietol, resp. zamietol.

6. Matka maloletej v následnom vyjadrení zotrvala na ňou podanom dovolaní a žiadala, aby dovolací súd vyhovel jej návrhu.

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci upravenej v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania matky bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

9. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 ods. 1 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

12. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej vade zmätočnosti.

15. Dovolateľka v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ CSP vytýkala súdom nižšej inštancie nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdov vo vzťahu k súdom vykonanému dokazovaniu a k hodnoteniu dôkazov.

16. K tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na

ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu (účastníkmi konania) a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

17. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLEP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu/účastníka mimosporového konania na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu/ účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu/ účastníka konania. Porušením uvedeného práva strany sporu/ účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu/ účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

18. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že súdy nižšej inštancie rozhodnutia dostatočne neodôvodnili. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; pričom odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatoval správnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v podstatných bodoch naň odkázal (§ 387 ods. 2 CSP). Zároveň sa vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami (bod 8.3. a nasl. rozsudku odvolacieho súdu). Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovoláním napádaný rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská účastníkov konania k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

18.1. Dovolací súd navyše pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv dovolateľky nezistil také nedostatky v postupe súdov nižšej inštancie, ktoré by odôvodňovali záver, že ich výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

18.2. K námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí ohľadom vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov, dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) vyplýva, z ktorých dôkazov súd vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces. K námietke dovolateľky, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie sa nenachádza zdôvodnenie, prečo súd nevzal do úvahy posudok O.. J. K., dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie pri dokazovaní vzal do úvahy oba znalecké posudky vyhotovené v trestnom konaní, t. j. vykonal dokazovanie znaleckými posudkami O.. K. a O.. I. (viď body 7. a 22. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie), ktoré spolu s inými v konaní vykonanými dôkazmi (vo vzájomnej súvislosti) náležite vyhodnotil. V prejednávanej veci dokazovanie vykonával výlučne súd prvej inštancie, ktorý dôkazy aj hodnotil a ustálil skutkový stav. Odvolací súd nevykonával dokazovanie, neprehodnocoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie,

nemohol teda dospieť k inému zisteniu skutkového stavu.

18.3. Záver, prečo neboli splnené podmienky pre vyhoviecie návrhu matky na zákaz styku otca s maloletou súdy dostatočne odôvodnili, keď dospeli k záveru, že matkou tvrdené sexuálne zneužívanie maloletej otcom nebolo potvrdené, resp. zo strany otca bolo vylúčené, a súd nezistil iné skutočnosti majúce za následok zákaz styku otca s maloletou (viď bod 22. rozhodnutia súdu prvej inštancie). Skutočnosť, že dovolateľka sa s názorom súdov nižšej inštancie nestotožnila, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

18.4. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP tak nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľky. Matka maloletej preto neopodstatnene namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

19. Dovolateľka v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ CSP ďalej súdom nižšej inštancie vytýkala nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, v zistenom skutkovom stave a v nesprávnom hodnotení dôkazov (keď mala za to, že znalecké posudky sú vzájomne rozporuplné). Namietala, že súd odvolací pochybil aj tým, že nenariadil dokazovanie vykonaním kontrolného znaleckého posudku (čo bolo podľa dovolateľky potrebné na zistenie skutočného stavu veci).

20. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania je dovolacia námietka týkajúca sa (prípadného) nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov (a to aj znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní, ktoré dovolateľka považovala za vzájomne rozporuplné) odvolacím súdom, ktoré bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu, a to preto, že (i) hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal, teda v tomto prípade súdu prvej inštancie a (ii) pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nezakladá.

21. K námietke dovolateľky, že odvolací súd mal vo veci vykonať dokazovanie nariadením kontrolného znaleckého posudku, dovolací súd uvádza, že odvolací súd nevzhladol potrebu doplniť vo veci dokazovanie. Z ustanovenia § 68 CMP, podľa ktorého odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné, vyplýva, že odvolací súd je oprávnený, ale nie povinný zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je zrejmé, že skutočný stav veci tak, ako ho zistil prvoinštančný súd, považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie. Ani týmto postupom odvolacieho súdu teda nedošlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd navyše uvádza, že matka maloletej v konaní na súde prvej inštancie nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania súdom prvej inštancie (viď č. I. 138).

22. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu, resp. skutočného stavu sú teda povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (tu porovnaj aj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

23. Dovolateľka ďalej v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ namietala, že odvolací súd zaťažil konanie danou vadou tým, že vo veci nenariadil pojednávanie (za účelom doplnenia dokazovania).

24. Dovolací súd uvádza, že realizácia procesného oprávnenia strany sporu (účastníka konania) byť prítomnou na pojednávaní neprichádza do úvahy vtedy, keď súd v súlade so zákonom koná a rozhoduje bez nariadenia pojednávania, ako bolo v danom prípade.

24.1. V mimosporových konaniach je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie iba v prípadoch uvedených v ustanovení § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (R 22/2018). Podľa § 385 ods. 1

CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

24.2. Podľa § 384 ods. 2 a 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich napriek návrhu strany nevykonal súd prvej inštancie, a tiež za podmienok podľa § 366 CSP (a/ ak sa týkajú procesných podmienok, b/ ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d/ ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). V konaní podľa Civilného mimosporového poriadku odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní aj vtedy, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné. (§ 68 CMP).

25. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie a či skutkový stav veci (v prípade mimosporového konania "skutočný" stav veci) bol zistený správne a dostatočne, rozhoduje výlučne odvolací súd. V danom prípade: a/ odvolací súd nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, b/ nariadenie odvolacieho pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie.

25.1. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie a skutočný stav veci považoval za riadne zistený, preto je namieste záver, že nemal dôvod dokazovanie zopakovať alebo doplniť (§ 384 ods. 1 CSP). Existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania odvolací súd nezistil (§ 384 ods. 2, 3 CSP a § 68 CMP). Keďže pre nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem; konanie nemá širší spoločenský dopad a dotýka sa výlučne účastníkov tohto konania a práv a povinností vyplývajúcich zo starostlivosti o maloleté deti; rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania bolo postupom, ktorý plne zodpovedal zákonu (§ 385 ods. 1 CSP). Neopodstatnená je preto aj v tejto súvislosti námietka matky maloletej, že postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

26. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané matkou podľa ustanovení § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné, preto ho odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

27. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020).

28. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.